

„A doua zi voia să plece în Galileea și a găsit pe Filip. Și i-a zis Iisus: Urmează-Mi. Iar Filip era din Betsaida, din cetatea lui Andrei și a lui Petru. Filip a găsit pe Natanael și i-a zis: Am aflat pe Acela despre Care au scris Moise în Lege și proorocii, pe Iisus, fiul lui Iosif din Nazaret. Și i-a zis Natanael: Din Nazaret poate fi ceva bun? **Filip i-a zis: Vino și vezi.** Iisus a văzut pe Natanael venind către El și a zis despre el: **Iată, cu adevărat, israelit în care nu este vicleșug.** Natanael I-a zis: **De unde mă cunoști? A răspuns Iisus și i-a zis: Mai înainte de a te chema Filip, te-am văzut când erai sub smochin.** Răspunsu-I-a Natanael: **Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești regele lui Israel.** Răspuns-a Iisus și i-a zis: **Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Mai mari decât acestea vei vedea.** Și i-a zis: **Adevărat, adevărat zic vouă, de acum veți vedea cerul deschizându-se și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se peste Fiul Omului.** **Ioan 1, 43-51**

Biserica lui Hristos dreptmăritoare prăznuiește astăzi un mare așezământ apostolesc și sobornicesc, anume cultul sfințelor icoane. Acesta s-a așezat prin hotărârea Sfântului și marelui **Sinod Ecumenic al șaptelea de la Niceea** din anul **787**, la care au luat parte trei sute șazeci și șapte de Sfinți Părinți și o sută treizeci și șase de arhimandriți și stareți de mănăstiri. Sinodul a fost **condus din partea Bisericii Ortodoxe de Răsărit de Sfântul Tarasie patriarhul Constantinopolului.** Din partea Bisericii de Apus a fost Petru, arhiepiscopul Romei, însoțit de Petru, prezbiter și egumen al mănăstirii Sfântul Sava din Roma, din partea papei Adrian.

Toți acești Sfinți Părinți au hotărât cinstirea Sfințelor Icoane și au dat anatema pe toți ereticii luptători de icoane, de la care mulți sfinți au suferit mari prigoane și moarte timp de aproape două secole, de la **Leon Isaurul, primul luptător împotriva sfințelor icoane** și până la Teofil cel de pe urmă. După moartea lui Teofil, prin râvna împărătesei Teodora și a Sfinților Părinți s-a stabilit din nou dreapta credință și cinstirea Sfințelor Icoane, cum a fost și pe vremea Mântuitorului și a Sfinților Apostoli, căci Iisus Hristos prin minune nefăcută de mâini, a zugrăvit chipul feței Sale pe mahramă și l-a trimis lui Avgar, regele Edesei. După tradiția apostolică, Sfântul Apostol și Evanghelist Luca, fiind mare pictor, a zugrăvit chipul Maicii Domnului cu Pruncul Iisus în brațe pe când era ea în viață.

Fiindcă nu toți știu a citi și nu pot să se îndeletnicească cu citirea, Părinții au judecat ca toate faptele lui Hristos vrednice de mărire să le închipuiescă pe icoane care ar sluji la scurte amintiri. De multe ori se întâmplă că noi nu gândim la patimile Mântuitorului, dar îndată ce vedem icoana răstignirii lui Hristos ne aducem aminte de mântuitoarele Lui patimi, cădem și ne închinăm, nu materialului, ci Celui ce este închipuit, asemenea cum ne închinăm, nu materialului din care este făcută Evanghelia sau Crucea, ci la aceea ce se închipuiește prin ele, adică la puterea Duhului Sfânt ce izvorăște din ele. **Părintele Ilie Cleopa – www.credo.ro**

Hristos este minunea istoriei pe acest pământ, nu numai pentru minunile pe care le-a lucrat și pentru Invierea Sa, dar și pentru puterea atotcuprinzătoare a Duhului Său și pentru cunoașterea Sa. Fiind pe pământ, El se afla în același timp în cer. Uităndu-Se la oameni, El vedea în același timp pe Satan, cum a căzut din cer. Întâlnind oamenii, El le vedea trecutul și viitorul. El citea gândurile oamenilor ca într-o carte deschisă. Pe când Se afla în mijlocul oamenilor care-L slăveau și-L laudau, El le vorbea ucenicilor Săi despre patima Sa; în miezul Patimii Sale, El vorbea despre biruinta și despre slava Sa, ce aveau să vină. Văzând templul de marmură din Ierusalim, El a văzut ruina sa. El vorbește cu Moise și cu Ilie, la fel ca și cei din vremea Lui, care erau în viață. Pe când își ducea viața în trup, El a văzut tot ceea ce urma să se întâmple în cer și a auzit vorbirea între bogatul cel păcătos care se afla în iad, cu Avraam, care se afla în rai. El a văzut de departe unde era prionit asinul dimpreună cu puiul său, și Si-a trimis ucenicii ca să-i aducă la El. El a văzut de departe omul din cetate cărând ulciorul cu apă și Si-a trimis ucenicii la acel om, cu porunca de a pregăti Pastile pentru El. Timpul și locul nu puteau ascunde nimic vederii Lui duhovnicesci. El vedea tot ce se întâmplase și tot ceea ce urma să se întâmple, ca și cum totul s-ar fi petrecut înaintea ochilor Săi. Spațiul nu avea pentru El nici un fel de măsură. El vedea tot ceea ce se întâmpla oriunde în lume, ca și cum ar fi avut loc înaintea ochilor Săi trupești. Tot ceea ce se întâmpla într-un loc închis, era ca și cum ar fi fost într-un câmp deschis. Și încă, tot ceea ce se întâmpla în locurile cele mai ascunse - în inimile oamenilor - era dezvăluit și deschis privelistii Sale (...)

Să ne apropiem de Domnul Iisus, Care iubeste oamenii, și, ca înca mai avem zile, să marturisim numele Lui ca singurul nume mântuitor, și să strigăm după ajutor - singurul ajutor care este neschimbat și care aduce mântuirea. Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieste-ne pe noi pacatoșii și ne mântuiește! Slava Tie, dimpreună cu Tatal și cu Duhul Sfânt - Treimea cea deofiinta și nedespartita, acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Sf. Nicolae Velimirovici – www.crestinortodox.ro

„Ortodoxia noastră nu este muzeu, nu este trecut, ci viață, creație și strălucire. Este marele nostru ideal, este nădejdea pretioasă a mântuirii noastre. Este mândria noastră întru Hristos să o propovăduim cu eroism și slavă, ca niste fii adevărați ai marilor eroi ai Ortodoxiei. Ortodoxie preafrumoasă, mireasa impodobită a lui Hristos, să nu te tăgăduim noi, nevrednicii, ci dacă vremurile și împrejurările o vor cere, invrednicește-ne să vărsăm pentru tine și ultima picătură de sânge din noi!”

Părintele Efreim Athonitul – www.credo.ro

25 martie – Buna Vestire : Și intrând ingerul la ea, a zis: *Bucură-te, ceea ce esti plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată esti tu între femei ...* Ce fel de închinăciune poate să fie aceasta? Si ingerul i-a zis: Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu. Si iată vei lua în pântece și vei naște fiu și vei chema numele lui Iisus... **“Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău!”** Si ingerul a plecat de la ea. (Luca 1:24-38)

Să luăm aminte... România!

Toți ne întrebăm de ce nu merge țara noastră într-o direcție bună, de ce societatea românească este marcată de diverse crize: de identitate, de moralitate, financiare și politice.

Toți ne dorim să fim mulțumiți și mândri de România, dar toate dezamăgirile pe care le-am trăit, ne-au făcut să fim de multe ori, indiferenți, crezând că nu mai e nimic de făcut, că totul este sortit eșecului.

Ne-am pierdut speranța, ne-am obișnuit să privim doar partea negativă și de aceea suntem foarte critici, chiar și atunci când nu e cazul. Dacă întâlnim un român care își dorește să realizeze ceva bun pentru țară, inițial avem senzația instinctuală de a-l privi cu reticență, chiar cu repulsie. De ce? Pentru că **în România, din păcate, normalul și firescul au fost devalorizate. Ne confruntăm cu o gravă răsturnare a valorilor și denaturare a realității.** Nonvalorile abundă în promovare, toate cazurile negative din toate domeniile sunt prezentate cu insistență, cu scopul vădit de a generaliza și de a critica orice aspect, chiar și bun, după cum aminteam.

De câteva luni bune am avut ocazia, pentru care îi sunt recunoscător lui Dumnezeu, de a trăi în mijlocul civilizației occidentale. Cu uimire am descoperit și partea pozitivă a acestei lumi.

Dacă din punct de vedere duhovnicesc, România este atât de bogată încât îi poate îmbogăți și pe alții, totuși din punct de vedere al rânduielilor lumești, mai avem de învățat (sau de reamintit)! Voi prezenta de această dată doar părțile pozitive ale Europei Occidentale, fără a aminti minusurile, care nu sunt puține...

Pe zi ce trece rămân uimit de organizarea, planificarea, punctualitatea, implicarea, dorința de a ajuta, ospitalitatea, eleganța, bunul simț, hărnicia, devotamentul, responsabilitatea, nivelul foarte ridicat de inteligență și de trai al oamenilor din acest context.

În zona unde studiez sunt oameni foarte pașnici, calculați, care își gospodăresc moșiile cu multă hărnicie și planificare. Totul este atât de bine pus la punct încât rezultatele nu întârzie să apară: recoltele sunt foarte bogate, livezile sunt pline și nimeni nu îndrăznește să guste din roadele pământului fără acordul proprietarului...

Lucrările utilitare sunt gestionate cu rapiditate și eficiență: în doar câteva zile totul este reparat și ordinea revine la normal. **Corectitudinea socială** este o constantă. Dacă uiți sau pierzi un lucru, vei fi surprins când îl vei găsi în același loc. **Politețea** este regulă generală: fiecare om care călătorește cu autobuzul salută pe șofer cu respect și mulțumire, atunci când coboară.

Toate activitățile sunt realizate cu punctualitate și seriozitate. Întârzierile sunt foarte rare, dar și atunci când sunt, cei responsabili explică cu claritate motivul, fiind atât de politicoși încât își cer și iertare, promițând că vor face tot posibilul ca situația respectivă să nu se mai repete.

Toate aceste aspecte normale ale societății reflectă **o lume civilizată, în care educația ocupă un loc de cinste, hărnicia este o virtute, iar grija față de mediul înconjurător este atât de mare, cât pentru propria viață**, pentru că natura este privită drept locuința comună a oamenilor.

Dacă dorim să fim respectați ca neam și să nu mai fim etichetați... putem să încercăm să punem în practică titlul imnului național: "Deșteaptă-te române!"

România, trebuie să ne trezim din amorțeala indiferenței, să ne reamintim calitățile neamului românesc și să încercăm să urmăm exemplele bune, evitând pe cât posibil greșelile care i-au îndepărtat pe occidentali de credință!

Slavă Domnului pentru credincioșii din Biserică, oameni profunzi, deosebiți și rari, care se roagă pentru buna sporire și chivernisire a întregii lumi! Ei săvârșesc mult mai mult decât cei care se plâng de situația dificilă din țară, dar care nu sunt în stare să reacționeze concret, în nici un fel, ci doar să critice și să fie nemulțumiți, fără a încerca măcar să se schimbe întâi pe ei înșiși.

Suntem datori să luăm aminte la valori, să ne trăim viața autentic, natural și civilizată! Avem responsabilitatea de a începe schimbarea României chiar cu noi înșine!

teolog doctorand Alexandru Mălureanu - Elveția

ANUNT: Cine dorește să doneze o strană din lemn sculptat să se adreseze pentru înscriere și detalii părintelui Dragoș sau părintelui Ticu. Prețul este de 700 lei / strană. (mai sunt disponibile **6 strane**).

Programul săptămânii 24 martie 2013 – 31 martie 2013

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	24 martie	8 - 12 - Sf. Liturghie (a Ortodoxiei)
Duminică	24 martie	17 - 18 - Vecernia și acatistul Bunei Vestiri
Luni	25 martie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Buna Vestire) - Pr.Dragoș
Luni	25 martie	17 - 18 - Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil - Pr.Dragoș
Miercuri	27 martie	8 - 11 - Liturghia Darurilor mai înainte sfințite și Sfințirea mică a apei - Pr.Dragoș
Vineri	29 martie	9 - 11 - Liturghia Darurilor și Taina Sf.Maslu - Pr. Ticu și Pr.Dragoș
Vineri	29 martie	17 - 18 - Slujba acatistului - Pr.Dragoș
Sâmbătă	30 martie	8 - 12 - Sf. Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr.Dragoș
Sâmbătă	30 martie	17 - 18 - Vecernia Duminicii a II-a din Post – Pr. Ticu
Duminică	31 martie	8 - 12 - Sf. Liturghie (a Sf.Grigorie Palama) - Pr. Ticu
Duminică	31 martie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr. Ticu